

1. SORU (10 P)	2. SORU (10 P)	3. SORU (20 P)	4. SORU (20 P)	5. SORU (20 P)	6. SORU (20 P)	TOPLAM PUAN

BİR TEMMUZ GECESİ

1. Televizyon izlerken babasının dikkatini çeken şey nedir?

2. Çevredeki olağanüstü durumlardan birini yazınız.

3. “Uçakları elimizi uzatsak tutacak gibiydik.” sözüyle anlatılmak istenen nedir?

4. O akşamdan sonraki akşamları ailece nerede geçirmişlerdir?

5. Dinlediğiniz metnin içeriğine uygun bir başlık bulup yazınız.

6. Dinlediğiniz metni özetleyiniz.

Soru	Kazanım	Kazanım Açıklaması
1.	T.5.1.6.	Dinledikleri/izlediklerine yönelik sorulara cevap verir
2.	T.5.1.6.	Dinledikleri/izlediklerine yönelik sorulara cevap verir
3.	T.5.1.2.	Dinlediklerinde/izlediklerinde geçen, bilmediği kelimelerin anlamını tahmin eder.
4.	T.5.1.6.	Dinledikleri/izlediklerine yönelik sorulara cevap verir
5.	T.5.1.7.	Dinlediklerine/izlediklerine yönelik farklı başlıklar önerir
6.	T.5.1.5.	Dinlediklerini/izlediklerini özetler.

YANIT ANAHTARI

- 1 Televizyon izlerken babasının dikkatini televizyonda geçen alt yazılar çekti.
- 2 Uçaklar kalkıyor ve Ankara yönüne doğru uçuyordu. O güne kadar duymadığımız gürültüyle birlikte. Mahallede de hareketlenme başlamıştı. Babamın telefonu hiç susmuyordu. Mahallede sesler yükselmeye başladı.
- 3 Bu sözle uçakların çok yakından geçtiği, yakın uçuş yaptığı anlatılmaktadır.
- 4 O akşamdan sonraki akşamları ailece ya Kızılay'da ya da külliyyede geçirmişlerdir.
- 5 Açık uçlu sorudur. (Darbe Girişimi, Kalkışma, Olağanüstü Bir Gece...)
- 6 Evde televizyon izleyen aile, televizyonda geçen alt yazı ile başlayan olağanüstü gecede darbe girişimi karşısında sokaklara çıkmış ve Cumhurbaşkanımız bitti deyinceye kadar Kızılay ve külliyyede nöbet tutmuştur.

BİR TEMMUZ GECESİ

Televizyon hayatımızın tek eğlencesi sayılırdı bizim. O akşam da televizyonda başlayacak dizileri beklerken babamın dikkatini televizyonda geçen alt yazılar çekti. “Hareketlilik var. Garip!” dedi babam. “Şu terör belası yine can aldı demek ki!” Son aylarda terör en fazla konuşulan konuydu. Çocuk aklımla babamın endişesine ben de katılıyordum. Askerlerimizin al bayrağa sarılı tabutu göğsüme bir sızı veriyordu. Göz pınarlarıma dolan yaşları, boğazıma düğümlenen hıçkırığı anneme göstermek istemezdim hiç. Yine terör var, diye karar vermişken Atatürk Havalimanı önünü kapatan asker görüntüleri ardından İstanbul Köprüsü görüntüleri... Baygın birinin ayılma hâli gibi biz de hayret ve şaşkınlıkla ayıldık.

Darbe sözcüğünü derste öğretmenimiz öğretmişti ama yine de anlayamamıştım. Televizyon “darbe girişimi, kalkışma” diyordu, ona kilitlendik. Babam hop oturup hop kalkıyordu. “Neden, kim bunlar? Neden köprüyü kapattılar? Neden havaalanını kapattılar?” sorularını tekrar tekrar soruyordu. Cevap alamıyorduk, ne televizyondan ne de çevremizden.

Çevremizde olağanüstü bir durum vardı. Uçaklar kalkıyor ve Ankara yönüne doğru uçuyordu. O güne kadar duymadığımız gürültüyle birlikte. Mahallede de hareketlenme başlamıştı. Babamın telefonu hiç susmuyordu. Son gelen telefonla birlikte babam dışarı kıyafetlerini giyindi, gergin ve sıkıntılıydı. Mahallede sesler yükselmeye başladı. Babama “Ben de seninle gelebilir miyim?” diye sorarken içimden “Lütfen, hayır deme!” diye de yalvarıyordum. Babam “Sen gelmezsen daha iyi olur.” dedi.

Gecenin ilerleyen saatlerinde artık uykuya yenik düştüm. Ertesi sabah kalktığımda babam dönmüştü. Annemle alçak sesle konuşuyorlardı. Kulak misafiri oldum. Askerî üssün olduğu yere gitmişler. Babamın sesi huzursuzdu. “Bundan sonra ne olacak bilmiyorum ama Cumhurbaşkanımız bitti, deyinceye kadar sokaklardayız.” diyordu. Anneme olayları anlatırken şaşıyordum.

Sabah evin içinde bir huzursuzluk seziliyordu. Telefonumuz susmuyordu. Anneannem aradığında annemin “Yaa, öyle miii, inanamıyorum!” dediğini duydukça merakımız artıyordu. Anneannemler sitenin bahçesinde çay içiyorlarmış. Uçakların gürültülü uçuşlarıyla geçtiklerini görünce telaşla “Savaş mı çıktı?” diye birbirlerine bakmışlar. Anneannem “Uçakları elimizi uzatsak tutacak gibiydik.” diyormuş. Bir komşusu da Cumhurbaşkanlığı Külliyesindeymiş. Bombalar düştüğünde arabaların yerinden oynadığını söylemiş.

O akşamdan sonra hiçbir şey aynı olmadı. Ne duygularımız ne konuşmalarımız... O akşamdan sonraki akşamlarda ailece ya Kızılay’da ya da Külliyyedeydik. Aradan geçen aylarda vatanımızın birliği için dua ettik. Umarım bir daha böyle bir olayı yaşamayız.

Batuhan İSKENDER